

hogy az antiszemitizmus a gazdasági és szociális megoldások függvénye, a társadalom felszabadulása azonban, amely a többi elnyomatással együtt a zsidóság elnyomatását is megszünteti, még hosszú ideig nem szüntetheti meg azt az elementáris erejű jelenséget, mely tele van a morális és lélektani determinensek hagyományaival.

Semmiesetre sem oldható meg tehát az antiszemitizmus kérdése azzal az irreális politikával, ami manapság a németellenes bojkottban kulminál. Ez a „harc“ u. i. olyan területen játszódik le, ahol a fegyverek nem is érik el egymást, sőt csak bátorítólag hat arra a törekvése, amit a német polgárság hitlerizmusa a baloldallal szemben felvett. A zsidó nacionalista körök természetét a hitleri események csak újra igazolták, amidőn a nemzeti szocialista rezsimből részben megélni akaró, részben megélni kénytelen zsidóság megmentése érdekében harcot kezd, de ugyanakkor nem látja, hogy a zsidó tőke, a zsidó polgárság s a zsidó vállalkozások kar-karöltve járnak azokkal az érdekesoportokkal, melyek az antiszemitizmust újra életrehozták Németországban. Nem látja ez a zsidó nacionalista vezérkar a bojkott harc szélmalomszerűségét sem, mely a mindent átfogó és mindent átszövő kapitalista áruszerkezet folytán eleve lehetetlenné teszi a bojkott célravezetőségét s hogy a hitlerizmus által átvett gazdasági örökség, mélyen a termelőviszonyokba beágyazva, millió szállal van egybefonva a többi gazdasági területekkel, melyeknek szétszakítása igazán nem függhet a nacionalista zsidó körök kívánságától.

Túl a társadalom megszervezésén még mindig súlyos megoldandó lesz a német antiszemitizmus, mely a háborúelőtti szociáldemokráciába is beesempészte magát. (L. Engels levelét Pernerstorfer osztrák szociáldemokratához). Túl a gazdasági kérdések megoldásán, még sokáig akut lesz a német antiszemitizmus, mely speciális tényezők közrejátszása eredményeképp megdöbentő elevenséggel jelentkezik nemcsak a különféle nemzeti keresztény és fasiszta alakulatokban, hanem a proletár nivójú tömegeknél is. Ennek a tagadhatatlanul mélyreható jelenségnek még keserves utat kell megjárnia teljes tisztulásáig.

A GÖRBE KÉS EVANGÉLIUMA

Irta: FÖLDES SÁNDOR (Komárom)

*Belédfagyott a fény s ha Káinok görbe késsel ismét
kíhasítják, tehetnek ők erről!?*
*pokolvak óriás, szükmellű nagy tavaszra: könnyek gyalázzák
minden falatod*
*halál utálat sarcát piramisokba gyúrod — és minden
perceden átseng a görbe kés*
*arat helyetted, téged is learat: te köszörülted és te
vésted rá az élet gunynevét*
*látod!? ... dobd el az álmok könnyeit és minden
szerencse-programot fúts fel odúdban —*
*légy Káin! légy nagy! légy ősi! a nyomor sárgafoltját
ne törd szélhámos harmóniáért*
*ordíts! ha akarod, viharon tuhnóssz — kutyaólakban
vessz meg, ha jobb így, mosléktól,*
*de ne hidd, hogy a gazokban az isten: a földben az isten
benned s a földben együtt —*

a föld testvére s ne rossz trággyája légy!
 Ember vagy?... hazudsz! szülők, törvények s más véletlenek
 s az arany szétszaggattak darabokra,
 volt benned ember... felmérhetetlen Nap-tűz tartalya,
 szabad pusztákon egyetlen határkö
 volt!... mammuth-csordákkal feleslő isten, berkekben
 tudatlan gyönyörök párja... ember!
 hátadon házad, szíta a gunyád, életed javát rég
 dobra ütötték
 szakadatlan forog szűgyedben a kés, magodban a győztes
 holtak röhögnek...
 átok Kolumbusra s a teleszkoptornyokra, csillagokon
 kutatnak új rabszolganyáját —
 arzenálok és bankok már a Marsig nőttek — s te
 örülsz: veled törődnek a legtöbbet
 csak a te husod akarják pálinkamérők és bordélybárók,
 hitszónokok és pártvezérek
 s te éhen jóllakatsz mindenkit — bitangabb vagy te
 mindegyiknél, még nem láttad meg testvéred szemét
 és benne a világot, mit elrohasztott pénzverő kezed —

Mig téged mer szülni anya, dühös embergyalázás
 minden isteni szándék
 jósággal házalni a földet? ó, gazdag koldus kinevetnek
 — az alamizsna: kés!
 rekedt trombitákon hörög a mars: a törvény: ölj!
 a jóság: ölj! a jóért: ölj! az igazság: ölj!
 és a szeretet — ó, a szeretetet is elvették tőled szegény,
 szegény testvérem; látod: a görbe kés!!
 dögölj általa vagy élj vele — de légy ember,
 ember az alázat fölött
 légy ember: öld meg a kést!

A MAGYAR KÉPZŐMŰVÉSZET UJ SZAKASZA

Irta: DÉSI HUBER ISTVAN (Budapest)

Uj szakasz elé érkezett a magyar képzőművészeti élet a Műcsarnok-ban rendezett nagy kiállítással. Régi panasz a progresszív művészeknek, hogy az ország egyetlen — nagyobb kiállítások rendezésére alkalmas — helyisége egy művészileg jelentéktelen társulat kezében van, mely azt saját helyzetének megerősítésére s ezzel a dilettantizmus terjesztésére használja fel.

A Műcsarnok körül folyó harc lassan a modern és konzervatív irányok párharcává fejlődött s a mult esztendőben egy csomó rágal-mazási perben kulminált (Elek Arthur contra Képzőművészeti Társulat; Csók, Vaszary contra Karlovszky, Bosznay) és az ügy oly' széles hullámokat vert fel, hogy az illetékes körök is megmozdultak: így született meg ez a kiállítás, mely a kultuszminiszter szavait idézve: „szabad versenyt enged a különböző irányoknak, a komoly művészek és műpártolók izlésére, magára a történelemre bízva a helyes és egészséges művészi stílus kialakulását.” — Minden esetre gondoskodás történt, hogy a fák ne nőjjenek az égig s az illetékesek által összeállított zsüri